

[Starcke.]

vendigt for Staten at blande sig i disse Problemer. Erhvervslivet vil kunne faa den Kredit, som Erhvervslivet har Brug for til Udlandet. Hvis man er bange for, at Erhvervslivet skulde faa for megen Kredit, maa man tænke paa, at en Husmoder jo ikke faar mere Kredit, end det skønnes forsvarligt, og naar Regeringen i Fjor førte een Politik og i Dag fører en anden Politik og een Maaned fører en Politik, hvorefter Restriktionerne skal afskaffes, og en anden Maaned fører en Politik, hvorefter Restriktionerne skal skærpes, maa man sige, at den Politik er hovedløs og egnet til at skade Danmarks Interesser.

Jeg vil gerne gaa lige midt ind i noget, som vi anser for at være meget aktuelt, og som jeg gerne vil bede den højtærede Statsminister, Udenrigsminister og Landbrugsminister og for Resten ogsaa Handelsministeren og Finansministeren om at overveje. Da vi i 80erne og 90erne omlagde hele det danske Landbrug fra at være kornproducerende til at være fedevareproducerende, gik vi i stor Udstrækning over til Maskindrift igennem Oprettelse af Mejerier og Slagterier og hele den begyndende Industri, som blev bygget paa samme Tid, og dette skete, uden at vi fik nogen Stigning i vor Prioritetsgæld. Prioritetsgælden laa i Danmark omtrent uforandret fra Aaret 1880 til Aaret 1900 paa halvanden Milliard Kr. til Trods for, at vi foretog hele denne vældige Investering og skabte nye Realværdier. Disse Realværdier skabtes ved selve Arbejdet og ikke saa meget ved Kreditten, og Forudsætningen for hele denne Omlægning var den Frihandelspolitik, som Bernstorff havde gennemført, og hele det Jordbeskatningssystem, som Rentlow havde gennemført igennem de Hartkornsskatter, han kaldte sin Jordskyld.

Endnu i Midten af forrige Aarhundrede var Halvdelen af alle Skatter i Danmark Hartkornsskatter. Vi havde i 80erne helt op til 1890 ingen Statsgæld i Danmark, vi havde ingen Kommunalgæld i Danmark, og hele Omlægningen af det danske Landbrug fandt Sted uden Statsindgreb, uden Plansøkonomi, med det Resultat, at de danske Landbrugsvarer, som omkring Aar 1800 noteredes allernederst paa Londons Børs, kom til at staa allerøverst paa Londons Børs, og Danmark erobrede et Verdensmarked.

Nu i Aarene fra Venstre kom til Magten i 1901 og til den store Krig udbrod i 1939 er der sket det, at Vilkaarene for det danske Landbrugs Omlægning ligger vanskeligere, fordi man har ottedoblet Skattebyrden;

hertil kommer saa alt det, som skyldes Tyskerne og Krigen, som jeg ikke vil tage med ind i dette Regnskab — man har ti-doblet Told- og Forbrugsskatterne, man har syvdoblet Prioritetsgælden i Danmark, og man har sat Statsgælden og Kommunalgælden op fra ingenting til 2 500 Mill. Kr. Gælden i Danmark, hvis man lægger Prioritetsgæld, Statsgæld og Kommunalgæld sammen, er fra 1901 til 1939 i Gennemsnit steget med 1 Mill. Kr. om Dagen. Det vil sige, at der er ført en Politik, som maatte føre til Vanskeligheder for det danske Landbrug og det danske Erhvervsliv. De gamle Partier har endnu ikke vist Tegn til at ville fravige denne Linie, som har været ført i dette Aarhundrede, men ønsker at fortsætte med finansiel Terror og fiskal Inkvisition.

Det danske Landbrug er ved at blive gammeldags. I sin Motorisering er det langt tilbage. Jeg kan nævne, at England før Krigen havde 50 000 Traktorer i det engelske Landbrug. I Dag har England 250 000 Traktorer, det femdobbelte Antal. Sverige gaar frem med stærke Skridt i en Traktori- sation af Landbruget. Derfor vil jeg sige: Læg om! Importer Traktorer og Biler og frigør Importen af Olie og Benzin! Stands Tørveproduktionen, sælg Hestene og producer Svin i Stedet for!

I „Berlingske Tidende“ for 7. August har den kendte Foregangsmand inden for Svineavl, Knud Tholstrup, skrevet en Artikel, hvori han gør opmærksom paa, at Karlelønner er steget 130 pCt. fra før Krigen, at Havre til Hestene er steget mellem 200 og 300 pCt., at Heste er steget i Pris mere, end Traktorer er steget, og at Benzin til Verdensmarkedets Pris kun er steget meget lidt, ca. 5 Øre pr. Liter.

Man regner almindeligvis, at en Traktor og en Mand kan præstere det samme Arbejde som to Mand og fire Heste. En Traktor koster i Anskaffelse kun, hvad to Spand Heste koster, og den spiser af Benzin kun det samme, som en Hest spiser i Foder om Aaret. Hvis man anslaaer Danmarks Hestebestand til ca. 600 000 Heste — den er blevet noget reduceret ved de sidste Salg til Polen og Tjekkosllovakiet, en Linie, som jeg gerne ønsker fortsættes —, og hvis man skønner, at Halvdelen af de voksne Heste i Danmark udgør ca. 240 000 Heste, vil disse kunne sælges i hvert Fald paa Kredit til Polen og Tjekkosllovakiet og maaske i Gennemsnit indbringe ca. 1 500 Kr., hvilket skulde give ca. 360 Mill. Kr. For dette Beløb kan der købes 60 000 Motorkøretøjer. Hvad angaar Foder til Hestene, saa regner man